

1500-тѣ метра, които нѣкога бѣха предимство сжщо така на финландцитѣ, бѣ спечелена този пжтъ отъ новозеландеца Ловелокъ съ невѣроятното време отъ 3 мин. 47 сек., което означава новъ свѣтовень рекордъ.

Япония възтържествува, обаче, въ *маратонското бѣгане*, наречено така въ честь на древния маратонски бѣгачъ, който донесълъ на своитѣ съграждани, тичайки непрекъснато отъ бойното поле, сладката вестъ за победата; той умрѣлъ отъ изтощение, следъ като изрекълъ тази вестъ. Все въ честь на древния подвигъ, разстоянието, което се бѣга при сегашнитѣ олимпияди, е точно толкова, колкото е било въ старо време, 42 клм. и 195 метра. Отъ четири години се е подготвялъ за своята победа честолюбивиятъ японецъ Сонъ — той се зарекълъ още тогава да стане олимпийски победителъ и да прослави своето отечество. Той избѣга разстоянието за 2 ч. и 29 мин., което означава, че е тичалъ цѣлото това време съ бързина отъ 17 клм. въ часъ, т. е. по-бързо отъ нашитѣ тѣснолинейни влакове. Никой файтонъ, дори съ най-добритѣ коне, не може да издържи тази бързина за такова дълго време. Но и вториятъ победителъ, англичанинътъ Херперъ, взе разстоянието много добре: само две минути следъ Сонъ, като пристигна почти едновременно съ третия, Шориу-Нанъ, пакъ японецъ. Англичанитѣ сж много издържливъ и упоритъ народъ — тѣ доказаха това и въ ходенето на 50 клм., кждето победи тѣхниятъ сънародникъ Уайтлокъ за 4 часа и половина. Като се вземе предвидъ, че при този видъ състезание е забранено всѣко движение, което напомня бѣгане, а само се ходи съ голѣми и бързи крачки, то развитата бързина отъ 11 клм. въ часъ е истинско атлетическо постижение. И наистина, времето дадено отъ англичанитѣ, е новъ олимпийски рекордъ.

Много упорита бѣ борбата и въ другитѣ видове атлетически състезания. Пакъ американски негри спечелиха 400-тѣ метра, 800-тѣ метра, високия скокъ. Тѣ се